

YARGITAY KARARLARI Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:**ESAS NO** : 2019/1804**KARAR NO** : 2019/6325**T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A
Y A R G I T A Y İ L A M I****İNCELENEN KARARIN****MAHKEMESİ** : ANKARA 14. TÜKETİCİ MAHKEMESİ**TARİHİ** : 21/12/2017**NUMARASI** : 2016/1485-2017/1352**DAVACI** : BAŞKENT DOĞALGAZ DAĞITIM GYO A.Ş.

VEK.AV. N. YILDIRIM

DAVALI : PAŞA TEMİZ VEK.AV. ERSOY ERDOĞMUŞ

Taraflar arasındaki Satıcının Hakem Kurulu Kararına itirazı davasının mahkemece yapılan yargılaması sonucunda, davanın kısmen kabulüne yönelik olarak verilen hükme karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulmakta, dosya incelendi gereği konuşulup düşünüldü.

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı vekili dilekçesinde; davalının 1995 yılında müvekkil şirkete abone olduğu dairesini kiraya verdiğini, kiracısının doğalgaz kullanabilmek için yeniden abone olmasının zorunlu tutulması üzerine davalının, 1995 yılında abone olurken kendisinden istenilen güvence bedeli ve proje onay ücretinin iadesi için Altındağ Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığına yapılan başvuru sonucunda, talebin güvence bedeli yönünden kabulü ile 900 TL'nin iadesine dair verilen 29.08.2016 tarih ve 2016/14577 sayılı kararın iptalini, talep etmiştir.

Mahkemece itirazın kısmen kabulü ile; "Tüketici talebinin, güvence bedeli yönünden 479 TL'nin tüketiciye iadesine ..." şeklinde hüküm kısmının düzeltilerek onanmasına karar verilmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 12.03.2019 tarih ve 2019/16324 sayılı yazıları ile; davalı adına 1995 yılında abonelik tesis edilirken alınan 900.000,00 TL güvence bedelinin iadesinin, EPDK'nın 28.11.2011 tarihli ve 3603 sayılı kararının 6. maddesinde yer alan düzenlemenin, 05.03.2003 tarihinden sonra alınan güvence bedellerine ilişkin olması nedeniyle, anılan düzenleme kapsamı dışında kaldığı, olayda sebepsiz zenginleşmeye dayalı ödenen bedelin iadesi talebinin söz konusu olduğu, mahkemece güncelleme kriteri olarak doğalgaz firmasının iade talebi anındaki yeni abonelerden tahsil ettiği güvence bedeli baz alınarak karar verilmiş ise de; 20 yılı aşkın süre geçmiş olduğu ve bu nedenle alınan güvence bedelinin denkleştirici adalet ilkesine göre dava tarihi itibarıyla (çeşitli ekonomik etkenlerin ÜFE-TÜFE artış oranları altın ve döviz kurlarındaki artışlar memur maaş ve işçi ücretlerindeki artışlar ve benzeri ekonomik göstergelerin ortalamaları alınmak sureti ile) ulaşacağı alım gücü tespit edilerek, bu bedele hükmedilmesi gerektiği belirtilerek, hükmün HMK'nın 363/1. maddesi uyarınca kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Somut olayda taraflar arasında imzalanan 18/09/1995 tarihli Doğalgaz Abonman Sözleşmesi üzerine davalıdan 900.000,00 TL güvence bedelinin alındığı, ancak davalının sadece sözleşmenin ilk sayfasında imzasının bulunduğu, sözleşmenin eki olduğu belirtilen ve sözleşme şartlarını içeren diğer sayfalarda imzasının olmadığı, bu nedenle bu bedelin faizsiz iadesine ilişkin sözleşme hükmünün uygulanamayacağı, EPDK'nun 28.01.2011 tarihli ve 3603 sayılı kararının güvence bedelinin güncellenerek iadesine ilişkin 6. Maddesinin ise 05.03.2003 tarihinden sonra alınan güvence bedellerine ilişkin olması nedeniyle bu düzenleme kapsamında da kalmadığı anlaşılmıştır.

Bu durum karşısında, sözleşme başlangıcında davalı aboneden alınan bedelin amacı ve fonksiyonun davalı doğalgaz dağıtım şirketinin alacaklarına karşı güvence teşkil etmesi olduğu, bunun dışında bir sermaye veya kredi işlevi görme amacı olmadığı, güvence bedelinden herhangi bir şekilde ekonomik fayda sağlamasının sözleşmenin amacını aşacağı, davacının bu bedelin değerini artırma yükümlülüğü olmasa da kendisine teminat olarak bırakıldığından, enflasyon karşısında değerini kaybetmemesi için MK 2. maddesinde iyi niyet kuralları çerçevesinde gerekli önlemleri alması gerektiği, gözönünde bulundurulmalıdır.

Paramın değerinin en azından sabit kalması için uygulamada döviz veya altın alma ya da parayı bir banka hesabına yatırma yoluna gidilmekte ise de, kurların tespiti için ayrı bir işlem gerektirmesi ve kaydi işlemlerinin yapılamamasından dolayı alınabilecek önlemler içerisinde en kolay yol ortalama faiz getirecek bir banka hesabına yatırılmasıdır. Güvence bedelinden elde edilecek faiz geliri bu bedele dahil olacaktır. Bununla teminatın değeri artacağından, her iki tarafın da menfaati korunmuş olacaktır.

Bu durumda mahkemece, davalının sözleşmenin başında vermiş olduğu güvence bedelinin ortalama faiz getiren bir banka hesabına yatırılması gereken tarihten itibaren hesaplanacak faizi ile bulunacak miktarın hüküm altına alınması gerekirken, yazılı şekilde hüküm tesis edilmesi usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

Bu itibarla, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Muhakemeleri Kanununu 363. Maddesine dayalı kanun yararına bozma isteminin kabulü ile, hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 08.07.2019 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

TÜRK MİLLETİ ADINA

ESAS NO : 2019/1811

KARAR NO : 2019/3607

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : Kocaeli 4. Asliye Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 08/05/2018
NUMARASI : 2016/98-2018/129
DAVACILAR : 1-Arif Filiz 2-Ayşe Filiz 3-Hediye Filiz 4-Nurettin Filiz vekilleri
Avukat Buğra Bilen
DAVALI : Faruk Mamik vekili Avukat Volkan Kılıç

Davacılar Arif Filiz ve diğerleri vekili Avukat Buğra Bilen tarafından, davalı Faruk Mamik aleyhine 11/03/2016 gününde verilen dilekçe ile haksız fiil nedeniyle maddi tazminat istenmesi üzerine mahkemece yapılan yargılama sonunda; davanın kabulüne dair verilen 08/05/2018 günlü karara yönelik olarak Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına bozma talep edilmesi üzerine dosya içerisindeki kağıtlar incelenerek gereği görüldü.

Dava, haksız eylem nedeniyle maddi tazminat istemine ilişkindir. Mahkemece, davanın kabulüne karar verilmiş; hüküm, istinaf edilmeksizin kesinleşmiştir. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 23/05/2019 gün, 2019/49255 sayılı yazısıyla HMK'nın 363/1. maddesi uyarınca kararın kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Davacılar vekili; davacıların maliki olduğu taşınmazda davalı tarafından komşu parselde yapılan inşaat çalışması nedeniyle zarar verildiğini belirterek, oluşan maddi zararın giderilmesi isteminde bulunmuştur.

Davalı vekili; davanın reddedilmesi gerektiğini savunmuştur.

Mahkemece, davalının, davacılarla yönelik haksız fiilin sabit olduğu gerekçesiyle bilirkişi raporu hükmüne esas alınarak davanın kabulüne karar verilmiştir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun yargılama giderlerinden sorumluluğu düzenleyen 326. maddesinde Kanun'da yazılı haller dışında yargılama giderlerinin aleyhine hüküm verilen taraftan alınmasına karar verileceği düzenlenmiştir.

Somut olayda; dava tam kabulle sonuçlanmasına rağmen davacı tarafından ödenen başvurma harcı ve keşif harcının davalıdan tahsil edilerek davacıya iadesi yönünde karar verilmemiş olması yukarıda zikredilen kanun maddesi hükmüne açıkça aykırı olup Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına temyiz istemi bu sebeple yerinde olduğundan kararın bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının HMK'nın 363/1. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteginin açıklanan nedenlerden dolayı kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine 26/06/2019 gününde oy çokluğuyla karar verildi.

ESAS NO : 2019/1811

KARAR NO : 2019/3607

KARŞI OY YAZISI

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca, mahkemece haksız fiilden kaynaklanan tazminat davasının tam kabulle sonuçlanmasına rağmen yargılama giderlerinden olan ve davacı tarafından harç adı altında mahkeme veznesine ödenmiş bulunan başvuru harcı, nispi harç ve keşif harcı konusuna kararda yer verilmemesinin usul ve yasaya aykırı olduğu belirtilerek yerel mahkeme kararının kanun yararına bozulması istenmiş; Dairemiz çoğunluğunca da hükmün kanun yararına bozulmasına karar verilmiştir.

Olağanüstü bir kanun yolu olan kanun yararına temyiz amacı; kesin olarak verilen yada istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeksizin kesinleşen kararların Yargıtayca incelenmesini ve buna bağlı olarak kanunların uygulanmasında ülke genelinde birliği sağlamak, karar ve hükümlerdeki hukuka aykırılıkları toplum ve birey açısından gidermektir. Olağanüstü bir kanun yolu olan kanun yararına temyiz kurumunun konusunu oluşturabilecek kanuna aykırılık halleri olağan kanun yolu olan temyiz nedenlerine göre dar ve kısıtlı tutulduğunda kesin hükmün otoritesi korunmuş olacaktır.

26/10/1932 tarihli ve 29/12 sayılı Yargıtay İçtihadı Birleştirme Kararında belirtildiği üzere; kabul edip etmemenin hakim veya mahkemenin takdirine bağlı olan talepler hakkında verilen kararlar ile delillerin değerlendirilmesi ve şahsi hakka ilişkin kararlar kanun yararına temyiz konusu olamaz.

Bu durumda; yargılama giderleri şahsi hakka ilişkin olduğundan, mahkemece hükmedilmemiş yargılama gideri konusunda kanun yararına temyiz talebinde bulunulamayacağı, bu nedenle de Yargıtay C.Başsavcılığının kanun yararına temyiz talebinin reddine karar verilmesi gerektiği düşüncesinde olduğumdan, talebi kabul eden sayın çoğunluğun bozma kararına katılmıyorum. 26/06/2019

Yargıtay 11. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2019/1664

KARAR NO : 2019/4125

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : BAKIRKÖY 7. ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ

TARİHİ : 12/06/2017

NUMARASI : 2015/592-2017/516

DAVACI : ERHAN İSKENDER

VEKİLİ : AV. ERGÜN DOĞAN

DAVALI : AYÇA OTOMOTİV İNŞ. SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

VEKİLİ : AV. ALAATTİN KARA

TÜRK MİLLETİ ADINA

Taraflar arasındaki davanın Bakırköy 7. Asliye Ticaret Mahkemesi tarafından yukarıda sayı ve tarihi belirtilen kararın HMK 363. Maddesi uyarınca kanun yararına bozulmasının Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmesi üzerine, dava dosyası ve içerisindeki dilekçe layihalar, duruşma tutanakları ve diğer tüm dosya kapsamı delil ve belgeler incelendi. Gereği müzakere edilip düşünüldü.

Davacı vekili, taraflar arasındaki taşıma sözleşmesi uyarınca, müvekkilinin davalı şirket işçilerini taşımayı üstlendiğini, yaptığı iş karşılığı düzenlediği faturaların davalı tarafından eksik ödendiğini, alacağın tahsili amacıyla yaptığı takibe davalının haksız olarak itiraz ettiğini ileri sürerek, itirazın iptali ile ilamsız icra takibinin devamına karar verilmesini istemiştir.

Davalı vekili, davacının yaptığı iş karşılığı düzenlediği faturaların ödendiğini ileri sürerek davanın reddini istemiştir.

Mahkemece yapılan yargılama sonucunda davanın kısmen kabulü ile 2.875,27 TL asıl alacağına yönelik itirazın iptali ile takibin bu miktar üzerinden devamına faiz, icra inkar tazminatı ve fazlaya ilişkin istemin reddine ve taraf vekillerine yetki değerinden alınarak 1980 TL vekalet ücreti ödenmesine karar verilmiştir.

Karar kesin olmakla birlikte bu karar aleyhine Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından reddedilen 8,95 TL için davalı vekili lehine takdir edilen 1980 TL avukatlık ücreti yönünden kanun yararına bozma talebinde bulunulmuştur.

Somut olay bakımından uygulanacak 02.01.2017 tarih ve 29936 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin "Tarifenin üçüncü kısmına göre ücret" başlığı altındaki 13'üncü maddesi "(1) Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümünde gösterilen hukuki yardımların konusu para veya para ile değerlendirilebiliyor ise avukatlık ücreti, davanın görüldüğü mahkeme için tarifenin ikinci kısmında belirtilen maktu ücretlerin altında kalmamak kaydıyla (7'nci maddenin ikinci fıkrası, 9'uncu maddenin birinci fıkrasının son cümlesi ile 10'uncu maddenin son fıkrası hükümleri saklı kalmak kaydıyla) tarifenin üçüncü kısmına göre belirlenir. (2) Ancak, hükmedilen ücret kabul ve reddedilen miktarı geçemez." hükmüne haizdir. Somut olayda, mahkemece alacak miktarının 8,95 TL'lik kısmına ilişkin olarak red kararı verildiği halde, davalı lehine 1980 TL vekalet ücretin hükmedilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuştur. Bu itibarla, Bakırköy 7. Asliye Ticaret Mahkemesinin 12.06.2017 tarih ve 2015/592 Esas, 2017/516 karar sayılı kararına yönelik kanun yararına temiz isteminin kabulü ile mahkemenin alınan kararının kanun yararına bozulmasına karar vermek gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 6100 sayılı HMK'nın 363. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına BOZULMASINA gereğinin yapılması için karar örneği ve dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 27/05/2019 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 13. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2018/3351

KARAR NO : 2019/6195

**TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLAMI**

MAHKEMESİ : Antalya 1. Tüketici Mahkemesi (Kanun Yararına Temyiz Bürosu
2018/492)
TARİHİ : 23/02/2018
NUMARASI : 2018/99-2018/133
DAVACI : Yapı ve Kredi Bankası A.Ş. vekili avukat Evrim Topal Kurnaz
DAVALI : Erdal Kepen

Taraflar arasındaki itiraz davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın reddine yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına bozulması istenilmekle, incelemenin evrak üzerinde yapılmasına karar verildikten sonra dosya incelendi gereği konuşulup düşünüldü.

K A R A R

Davacı banka vekili, davalının 23.06.2015 tarihinde kullandığı tüketici kredisi nedeniyle ödenmesi gereken 25. ve 26. taksitleri ödemediğini, bu kapsamda hesabın kat edilerek 6.198,30 TL alacak için takibe geçildiğini, ancak davalının haksız şekilde takibe itiraz ettiğini ileri sürerek; itirazın iptali ile takibin devamına karar verilmesini istemiştir.

Mahkemece, dava değeri itibariyle hakem heyeti başvuru sınırının altında kalan uyuşmazlıktan dolayı doğrudan mahkemeye başvurulamayacağı ve icra takibi yapılamayacağı gerekçesi ile davanın usülden reddine karar verilmiş; miktar itibariyle kesin olan hüküm, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına bozulması istemi ile temyiz edilmiştir.

6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkındaki Kanun'un 68.maddesinde 06.12.2017 tarih ve 7063 sayılı Kanun'un 11.maddesi ile değişiklik yapılarak birinci fıkrasında yer alan "Değeri" ibaresi "Tarafların icra ve iflas Kanunundaki hakları saklı olmak kaydıyla; değeri" olarak değiştirilmiştir. Değişiklik gerekçesinde " ... Bu madde ile uygulamadaki önemli bir ihtiyacın karşılanması amaçlanmaktadır. Tüketici hakem heyetleri; tüketici

işlemlerinden doğan uyuşmazlıkların çözümünde, mahkeme öncesi çözüm mercii olarak görev yapmaktadır. 6502 sayılı Kanunun 68'inci maddesinin birinci fıkrasının mevcut hali; tüketicilerin taraf olduğu uyuşmazlıklarda 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun uygulanamayacağı şeklinde değerlendirmelere sebep olmaktadır. Bu durum, ilamsız icra yolunu kapatmakta, hak arama ve eşitlik ilkelerine aykırılık teşkil etmekte ayrıca tüketici hakem heyetlerinin iş yükünü de gereksiz şekilde artırmaktadır. Maddede yapılan değişiklik ile icra iş ve işlemlerine ilişkin hususlarda tüketici hakem heyetlerine başvuru zorunluluğu aranmaksızın 2004 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanabileceği vurgulanmıştır." ifadelerine yer verildiği görülmüştür.

Somut olayda, tüketici davalının davacı bankadan tüketici kredisi kullanmış olduğu, kendisine yapılan ihtarata rağmen borç taksitlerini ödemediği iddiası ile bankanın ilamsız icra takibinde bulunduğu ve borçlu davalının takibe itiraz ettiği, açılan davada mahkemece tüketici hakem heyetine başvurulmadığı gerekçesi ile sonuca gidildiği anlaşılmakla, mahkemenin yukarıda belirtilen kanun değişikliği nedeniyle 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu hükümlerini uygulamak ve davanın esası yönünden bir karar vermesi gerekirken, yazılı şekilde karar verilmiş olması usul ve yasaya aykırı olup, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın kanun yararına bozma talebinin kabulü gerekir.

SONUÇ: Yukarıda belirtilen nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile, Antalya 1.Tüketici Mahkemesi'nin 23.02.2018 tarih 2018/99 E., 2018/133 K. sayılı kararının sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına **BOZULMASINA**, 15/05/2019 gününde oybirliğiyle karar verildi.